

PIESEŇ PIESNÍ

Hlas môjho milého! Hľa, on prichádza! Po horách skáče, po vrškoch hupká. Milý môj je sťa srna, je ako jeleniča. Hľa, ved' už stojí pred naším múrom! Okiencom hľadá, cez mriežku sa díva. Môj milý začal a povedal mi: Hor' sa, priateľka moja, krásava moja, a pod'! Lebo, hľa, už je po zime, dážď prestal, pomínul! Kvietka sa kľuje po kraji, nadišiel spevu čas. Hrdličky hrkútanie po našom kraji znie. Na fige bronie už rané ovocie, roznáša vôňu vinič v rozkvet. Nuž, hor' sa, priateľka moja, krásava moja, a pod'! Holubica moja v rozsadinách skál, v úkryte na bralách, daj zrieť mi svoju tvár, daj počuť mi svoj hlas, ved' sladký je tvoj hlas a prekrásna je tvoja tvár. (Pies 2, 8-14)

Pieseň piesní je zbierkou ľúbostných spevov. Ako krásne hovorí milý o svojej milej! Židovská tradícia vysvetľuje tieto vzťahy ako vzťah Boha k Izraelu, kresťanská tradícia hovorí o vzťahu Krista a Cirkvi, Krista a duše. Lásku Krista k Cirkvi. Lásku, ktorú symbolizujú manželia, lásku, ktorá sa dáva, obetuje.

PIESEŇ NÁŠHO POČIATKU

Spomeňme si na prvé roky nášho vzťahu, kedy naše srdce silno bilo pre toho druhého a spievalo vlastnú Pieseň piesní. Kedy pohľad na milovanú osobu prinášal úsmev na pery a radosť do srdca. Kedy sa dni ľahšie zvládali, keď sme si spomenuli na druhého.

Potom prešli roky, možno prišli deti a pozorujeme, že tá radosť sa akosi stráca. Už tam nie je to prvotné nadšenie len z čistej blízkosti a možno občas nostalgicky spomíname na tie prvé roky. Zdá sa, akoby vzťah strácal na kvalite, ak neprežívame silnú radosť. Ale je to naozaj tak?

NIE VŽDY CÍTIM, NO VŽDY MILUJEM

Pápež Ján Pavol II., svätec veľmi blízky manželom a rodinám, poznal cestu manželstva. Zanechal mnoho úvah pre manželov, nad ktorými stojí za to sa zamyslieť. Majú čo povedať do nášho manželstva. Jedno z jeho zamyslení prináša nový pohľad na emócie. Prikladá im váhu, ale síce - nie sú kritériom rozhodovania o pravdivosti vzťahu. Sú polienkami, ktoré stravuje oheň lásky. Človek by povedal, že ak na začiatku vzťahu bola prítomná radosť a neskôr už nie je, že teda vymizla a postupne vymizne aj láska. Wojtyła tvrdí, že pocity sú subjektívne a na ceste manželov musí mať hlavné slovo vôľa a rozhodnutie, že kráčame za spoločným cieľom, aj keď teraz nám to neprináša radosť. Bol Kristus šťastný na kríži? Bol aj nebol. Dokonával Boží plán a naplňoval svoj život do krajnosti, ale v danej chvíli pociťoval bolesť a utrpenie. Je matka vstávajúca v noci k dieťaťu šťastná? Prežíva radosť? Áno aj nie. Obetuje sa pre dieťa, pre to ÁNO, ktoré si s manželom v láske vyslovili. Naplňa svoj plán v manželstve, i keď je jej ťažko.

SVIATOSŤ KAŽDODENNOSTI

A tak je to aj medzi manželmi. Vyslúžením si sviatosti manželstva medzi nich prichádza Kristus. Kde je Kristus, tam je „láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, добрôta, vernosť, miernosť, zdržanlivosť...“

Prežívanie radosti je silný moment vo vzťahu, ale keď chýba, nie je to znakom, že sa deje niečo zlé. Občas je nahradený pokojom, zmierením sa s ťažkou situáciou, čo práve paradoxne môže vyústiť do prežívania radosti.

Preto nezúfajme, ak sa dni zdajú stereotypné. Sme na ceste, ktorú sme si vyvolili a kráčame k cieľu.

NIE MENEJ LÁSKY – LEN INÁ RADOSŤ

Opýtali sme sa manželov, čo im robilo radosť v časoch randenia, v prvých rokoch manželstva a čo im dáva radosť teraz, po viacerých rokoch života sviatosti manželstva. Začínalo to ako sme očakávali prítomnosťou, "iba" bytím spolu, randením. V prvých rokoch po uzavretí sviatosti manželstva to bolo zakladanie rodiny, deti a po rokoch: spoločný rodinný čas, čas rozhovorov, hoci bolo zdôraznené, že to už nebolo tak romantické, ako na začiatku. Radosť z vyriešenia problémov, napredovania, radosť nie až tak romantická ako založená na realite života.

NIE JE TO AKO NA POČIATKU... JE TO VIAC

Sympatia ako spoločné prežívanie patrí k budovaniu vzťahu. Avšak vzťah založený len na citoch sa rozpadne, keďže city sú omylné. Sympatia nie je celou láskou, ako aj emócia a cit nehovorí o celom prežívaní vnútorného sveta jednotlivca. Podstatná je tu vôľa, či chcem dobro pre toho druhého tak, ako pre seba. Úvodnú sympatiu, zamilovanosť, teda treba doplniť zapojením vôle to má ísť spolu s blízkosťou. Láska však nachádza svoj najväčší rozkvet až keď sa prejde od "ja" k "my". Láska, ktorá sa dáva, obetuje, nachádza radosť, pokoj, vernosť...

MODLITBA

Chyťme sa spoločne za ruky, zatvorme oči a v tichu prežívajme pravdu: „Byť spolu je radosťou“.

OTÁZKY NA ZAMYSLENIE

1. Máme radosť z toho, že sme "iba" spolu ako manželia?
2. Teším sa na stretnutie s mojím manželom/manželkou? Teší sa on/ona na stretnutie so mnou?

TIPY PRE MANŽELOV

1. Skúsme sa porozprávať, čo robí radosť tomu druhému vo vzťahu a čo je pre neho ťažké.
2. Zaspomínajme si, čo nás tešilo vo vzťahu skôr a čo z toho vieme opakovať dnes, resp. priniesť niečo nové.